

αρετή

αρετή, η, ουσ. [<αρχ. ἀρετή], η αρετή·

- επιχείρηση αρετή, βλ. λ. [επιχείρηση](#)·

- έχει κλινικές αρετές, (και για τα δυο φύλα, ιδίως για γυναίκα) βλ. λ. κλινικός·

- η οδός της αρετής, βλ. λ. οδός·

- ο δρόμος της αρετής, βλ. λ. [δρόμος](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας